

8. EK līguma 39. panta pārkāpums.
9. EK līguma 49. panta pārkāpums.
10. Juridiska kļūda Kopienas interešu definīcijā.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 18. aprīlī

(Lieta C-173/05)

(2005/C 155/11)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 18. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv E. Traversa [E. Traversa] un Ž. Otjo [J. Hottiaux], Komisijas Juridiskā dienesta locekļi.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka Itālijas Republika, ieviešot un uzturot spēkā ar Sicīlijas 2002. gada 26. marta *Legge Regionale* Nr. 2 (publicēts GURS, 2002. gada I daļa Nr. 14) “*tributo ambientale*” (vides nodokli) gāzes vadiem, nav izpildījusi savus pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienu dibināšanas līguma 23., 25., 26. un 133. pants un 4. un 9. pants Sadarbības nolīgumā starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Alžīrijas Tautas Demokrātisko Republiku, kas parakstīts 1976. gada 26. aprīlī un pieņemts ar Padomes 1978. gada 26. septembra Regulu (EEK) Nr. 2210/78⁽¹⁾;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Minētā Sicīlijas reģiona likuma 6. pants pārkāpj kopīgu muitas tarifu pamatprincipus, jo tas ievieš nodokli ar ievad muitas nodoklim (ievadot Kopienā) vai izved muitas nodoklim (izvedot uz citām dalībvalstīm) līdzīgu iedarbību; šāds nodoklis ir aizliegts kā tāds minētajās Līguma normās un atvasinātajās tiesībās.

Formāli raugoties un saskaņā ar apstrīdētās tiesību normas tekstu, priekšnoteikums nodoklim ir īpašuma tiesības uz iekārtu, bet nodokļa bāze ir kubikmetros izteikts vadu tilpums. Taču Sicīlijas likumdevējs 6. panta 3. punktā ir precizējis, ka priekšnoteikums nodoklim ir īpašuma tiesības uz gāzes vadiem, “kuri satur gāzi”, un šī panta 4. punktā ir noteikts, ka nodoklis

ir jāmaksā tiem gāzes vadu īpašniekiem, “kas veic vismaz vienu no [ar gāzi saistītajām darbībām] (pārvadāšana, pārdošana, iegūšana)”. Komisija no tā secina, ka Sicīlijas likumdevēja patiešais mērķis ir apgrūtināt pārvadāto produktu (metāns) un nevis infrastruktūru.

Saskaņā ar Tiesas judikatūru par iekšējiem nodokļiem, kas minēti EKL 90. pantā, arī nodoklis, kas noteikts pārvadāšanas līdzeklim atbilstoši pārvadāto produktu svaram, ietilpst Kopienas tiesību normu par preču aplikšanu ar nodokļiem piemērošanas jomā, jo šāds nodoklis nenovēršami un tieši iedarbojas uz pārvadājamās preces cenu, neatkarīgi no tā, vai ir runa par iekšzemes vai ievestu preci. No šajā judikatūrā noteiktā interpretācijas principa, kas pilnībā ir attiecināms uz nodokļiem, kam ir muitas nodoklim līdzvērtīga iedarbība, izriet, ka valsts nodoklis šajā gadījumā, kaut arī formāli tas attiecas uz pārvadāšanas līdzekli (gāzes vadiem), atkarībā no pārvadātā produkta (metāns) tilpuma, faktiski apgrūtina pašu produktu, nenovēršami un tieši ietekmējot tā cenu.

(¹) OV L 263, 27.09.1978.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* 2005. gada 19. aprīļa lēmumu lietā 1. *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, 2. *Stichting Natuur en Milieu* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (puse, kas iestājusies lietā — *Bayer CropScience B.V.*)

(Lieta C-174/05)

(2005/C 155/12)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos) (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 19. aprīļa lēmumu lietā 1. *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, 2. *Stichting Natuur en Milieu* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (puse, kas iestājusies lietā — *Bayer CropScience B.V.*) un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. aprīlī.